

โรบอานส์เขียว

ตอน ความมุ่งมั่นสีเขียว

ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ใครจะไปคิดว่า โรบอานส์ที่เคยมีอิทธิพลในอดีต
วันนี้จะเปลี่ยนไป
ใครจะไปคิดว่า โรบอานส์ที่เอาแต่ได้ในอดีต
วันนี้ก็เปลี่ยนไปเช่นกัน

ทุกวันนี้หลายโรงงานที่มีเคยมีอิทธิพลใหญ่คับฟ้า
และโรงงานประเภทที่สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อม จะกลับลำ
หันมาให้ความสำคัญกับการแก้ไขปรับปรุงโรงงานเพื่อ
ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยยึดเอาการอนุรักษ์สิ่ง-
แวดล้อมเป็นสำคัญ

ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะทัศนคติและความคิดของผู้
บริหารโรงงานเปลี่ยนไป เนื่องจากผู้บริหารเหล่านั้น
ต่างมี “ความมุ่งมั่นสีเขียว” เป็นที่ตั้ง

ความมุ่งมั่นสีเขียวของผู้บริหารที่ว่านี้ไม่
เพียงแต่ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่ง
แวดล้อมที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน
เท่านั้น แต่ยังรวมถึงความปรารถนาที่จะอยู่
ร่วมกับชุมชนได้อย่างสงบสุขและยั่งยืนด้วย

เรื่องนี้เห็นที่จะต้องอ้างอิงคำพูดของ
**คุณกานต์ ตระกูลฮุน กรรมการผู้จัดการใหญ่
ของเครือซิเมนต์ไทย** ที่ยกว่า “วันนี้ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมที่มีความมุ่งมั่นในการดูแลรักษาสิ่ง
แวดล้อม จะต้องร่วมมือกันทำงานในลักษณะของ
พันธมิตร (Partnership Model)

ที่สำคัญก็คือ ไม่ใช่แค่ทำตามกฎหมายเท่านั้น แต่ต้องคำนึง
ถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนรอบข้างที่เป็นเสมือนญาติพี่น้อง
ในครอบครัวเดียวกัน

และยิ่งไปกว่านั้น จะต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนและเอ็นจีโอ
เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงสิ่ง-
แวดล้อมและตรวจสอบโรงงานด้วยความเปิดเผยโปร่งใสด้วย”

จากทัศนคติของคุณกานต์ ผมยังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ความ
มุ่งมั่นที่จะอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนได้นั้น จะต้อง
เกิดจากความไว้วางใจกันระหว่างโรงงานและชุมชนด้วย

ทุกวันนี้ เราต้องยอมรับว่าปัญหามาตาพุดส่วนหนึ่งเกิดขึ้น

เพราะการขาดความไว้วางใจกัน เพราะมีการไม่ทำตามกฎหมาย
ที่เกิดจากการทุจริตทั้งจากภาคราชการและความมั่งคั่งของเขาแต่
ได้ของภาคเอกชน จึงทำให้ชุมชนเกิดความไม่เชื่อมั่น (ไม่ไว้วางใจ) จน
นำไปสู่การฟ้องร้องมีศาลปกครอง

การสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นจึงต้องเริ่มจากฝ่ายโรงงาน
อุตสาหกรรมก่อนด้วยความจริงใจและเป็นรูปธรรมชัดเจน

คือ โรงงานต้องพร้อมที่จะเปิดโรงงานให้ชุมชน
เข้าไปสามารถร่วมตรวจสอบการประกอบกิจการอย่าง
โปร่งใสเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย หรือกังวลใจ รวมไปถึง
จะต้องสื่อสารให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับชุมชน เพื่อให้
ชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำงาน หรือ
การดำเนินการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม รวมถึงตลอดถึง
คุณสมบัติที่เป็นอันตรายมากด้วยของวัตถุอันตรายและผลิตภัณฑ์

**ความมุ่งมั่นสีเขียวนี้จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐาน
ความคิดที่ว่าโรงงานต้องเป็นมิตรกับชุมชนและต้อง
ทำกิจกรรมเพื่อคืนกำไรสู่สังคมด้วย คือ มีการ
ประกอบกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม หรือ
มี CSR**

แต่จะต้องไม่ใช่การทำไปตามกระแสสังคม
หรือในกิจกรรมต่างๆ อย่างแท้จริงเพียงเพื่อสร้าง
ภาพลักษณ์ แต่ต้องทำอย่างจริงจังและเปิดโอกาสให้
ชุมชนมีส่วนร่วม

และที่สำคัญก็คือ โรงงานจะต้องตอบสนองความ
ต้องการที่แท้จริงของชุมชนให้ได้ โดยมุ่งมั่นให้เกิดประโยชน์ต่อ
ชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

แนวความคิดเรื่อง “ความมุ่งมั่นสีเขียว” ในวันนี้จึงขยาย
วงกว้างออกไปเรื่อยไม่จำกัดเพียงการปรับแก้ปัญหสิ่งแวดล้อมและ
การประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับชุมชนเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึง
แนวคิดเกี่ยวกับการคืนภาษีกลับสู่ชุมชนท้องถิ่น เพื่อความเจริญ
มั่งคั่งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีของท้องถิ่น

ทั้งหมดทั้งปวงนี้ ต้องเกิดจากการปรับเปลี่ยนวิธีคิดวิธีมอง
โลกของผู้บริหารโดยการไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน บนพื้นฐานของ
การเสริมสร้าง “โลกสีเขียว” จึงต้องเกิดจาก “ความมุ่งมั่นสีเขียว” ของ
ผู้มีอำนาจเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นและเขียวขึ้น **ครับผม!**

